

ZAKON O OVJERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PREPISA

- neslužbeni prečišćeni tekst -

I-OPŠTE ODREDBE	2
II-OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA	2
III - OVJERAVANJE PREPISA	3
IV POSEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA	3
V - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	4

I - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

(1) Ovjeravanje potpisa ili rukopisa je potvrđivanje njihove autentičnosti. Ovjeravanje prepisa je potvrđivanje njegove istovjetnosti sa izvornom ispravom. Ovjeravanjima se ne potvrđuje istinitost sadržaja isprave.

Član 2.

(1) Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrši nadležni općinski organ uprave.

(2) Ovjeravanje potpisa u zemljišno-knjižnim stvarima vrše organ iz prethodnog stava i osnovni sud.

(3) Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrši ovlašteno službeno lice nadležnog organa.

Član 2a.

(1) O izvršenim ovjerama potpisa, rukopisa i prepisa vodi se poseban upisnik.

II - OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA

Član 3.

(1) Za dokaz istinitosti potpisa potrebno je da podnosilac isprave pred ovlašćenim službenim licem svojeručno potpiše ispravu, ili da izjavi da je potpis, koji se nalazi na ispravi, njegov potpis. Na isti način se utvrđuje istinitost rukoznaka, odnosno otiska prsta.

(2) Za dokaz istinitosti rukopisa potrebno je da podnosilac isprave pred ovlašćenim službenim licem izjavi da je isprava napisana njegovom rukom.

Član 4.

(1) Potvrda o ovjeri potpisa i rukopisa stavlja se na izvornu ispravu sa naznakom datuma ovjere i broja pod kojim je isprava zavedena u upisniku za ovjeravanje.

(2) Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom ovlašćenog službenog lica.

(3) Kada se ovjerava potpis ili rukoznak slijepih, ili potpis ili rukoznak lica koja ne znaju čitati, mora se podnosiocu pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak.

Član 5.

(1) Kada se ovjerava potpis gluhih koji ne znaju čitati, podnosiocu se mora pomoću tumača pročitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak.

(2) Kad se ovjerava potpis ili rukoznak lica koje ne razumije jezik na kojem je isprava napisana, mora se podnosiocu prevesti sadržina isprave. Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne može samo izvršiti prevođenje, ispravu će podnosiocu pročitati i njenu sadržinu prevesti sudski tumač.

(3) U slučajevima iz prethodnih stavova, u potvrdi o ovjeri mora se naznačiti da je postupljeno po tim odredbama.

Član 6.

(1) Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana može odrediti, ako to smatra potrebnim da ispravu prevede sudski tumač.

(2) Ako je isprava bila prevedena u potvrdi o ovjeri će se to navesti.

Član 7.

(1) Potpis, rukoznak ili rukopis ovjerit će se ako službeno lice lično poznaje podnosioca, ili, ako ga lično ne poznaje, nakon što prethodno utvrdi njegov identitet na osnovu lične karte ili pasoša, a ako nema ove isprave, svjedočenjem dva punoljetna svjedoka, koje službeno lice lično poznaje odnosno čiji identitet utvrdi ličnom kartom ili pasošem.

(2) U potvrdi o ovjeri mora se navesti na koji je način službeno lice utvrdilo identitet podnosioca isprave.

Član 8.

(1) Ako treba ovjeriti potpis lica kao zastupnika drugog lica, organizacije udruženog rada ili druge organizacije, službeno lice će ovjeru izvršiti pošto prethodno utvrdi da je to lice ovlašćeno na zastupanje.

(2) U potvrdi o ovjeri će se navesti po kom osnovu je podnosilac ovlašćen na zastupanje.

III - OVJERAVANJE PREPISA

Član 9.

(1) Prepis koji se ima ovjeriti mora se brižljivo uporediti sa izvornom ispravom. Prepis se mora slagati sa izvornom ispravom i u pravopisu, interpunkciji i skraćivanju riječi. Ako su u izvornoj ispravi neka mjesta ispravljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodana, mora se to navesti u potvrdi o ovjeri prepisa. Ovako će se postupiti i u slučaju kada je isprava pocijepana, oštećena ili ako inače po spoljašnjem obliku dovodi u očitu sumnju svoju istovjetnost sa izvornom ispravom.

(2) Fotokopije isprava smatraju se prepisima u smislu ovog zakona i prilikom ovjere postupat će se prema odredbama prethodnog stava.

Član 10.

(1) U potvrdi o ovjeri mora se izričito navesti da li je to prepis izvorne isprave, ili prepis ovjerenoga, ili prostoga prepisa izvorne isprave.

(2) Isto tako mora se u potvrdi o ovjeri navesti da li je izvorna isprava pisana rukopisom ili mašinom ili kojim drugim mehaničkim ili hemijskim sredstvom, olovkom ili perom, kao i broj listova izvorne isprave i gdje se, prema znanju službenog lica koje vrši ovjeru ili prema tvrđenju stranke, nalazi izvorna isprava.

(3) Ako je izvornu izjavu donio podnosilac, potrebno je u potvrdi ovjere naznačiti ime i prezime i adresu stana podnosioca.

(4) U potvrdi ovjere mora biti naznačen broj i datum ovjere prepisa.

(5) Potvrdu će potpisati službeno lice koje vrši ovjeru i staviti pečat nadležnog organa.

(6) Ako je prepis izvršen putem fotokopiranja, ovlašćeno službeno lice će to navesti u potvrdi o ovjeri.

Član 11.

(1) Kad se ovjerava prepis samo jednog dijela isprave ili izvod iz isprave, prepis mora biti tako sačinjen da se iz njega jasno vidi koji su dijelovi isprave ostali neprepisani.

Član 12.

(1) Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana, odredit će da sudski tumač izvrši upoređivanje prepisa sa izvornom ispravom ili sa prepisom izvorne isprave.

IV - POSEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA

Član 13.

(1) Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u inostranstvu vrše osnovni sudovi.

(2) Prije dostavljanja isprava iz prethodnog stava na ovjeru Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove, predsjednik osnovnog suda dostaviti će ih Republičkom sekretarijatu za pravosuđe i upravu radi ovjere potpisa službenog lica koje je izvršilo ovjeru i radi ovjere pečata osnovnog suda kod koga je ovjera izvršena.

(3) Ako zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drukčije predviđeno, ne vrši se ovjeravanje isprava namijenjenih za upotrebu u inostranstvu koje su izdali republički ili savezni organi uprave.

Član 14.

(1) Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u državama koje su članice Haške konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava („Službeni list FNRJ“-Dodatak: Međunarodni ugovori i drugi sporazumi, broj: 10/61) vrši općinski sud odnosno Republički sekretarijat za pravosuđe i upravu.

(2) Općinski sud ovjerava samo isprave koje su izdate od organa i organizacija koji imaju sjedišta na području tog suda, a Republički sekretarijat za pravosuđe i upravu ovjerava isprave izdate od organa i organizacija koji imaju sjedište na području ma kog općinskog suda na teritoriji Socijalističke republike Bosne i Hercegovine.

Član 15.

(1) U slučaju kad je posebnim zakonom određena nadležnost drugog organa ili propisan drukčiji način ovjeravanja, primjenjivat će se odredbe toga zakona.

Član 16.

(1) Ovjeravanje potpisa i prepisa isprava potrebnih za regulisanje odnosa po osnovu rada može vršiti ovlašteno lice u organu odnosno organizaciji u kojoj radnik radi ili je radio.

V - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Član 17.**

(1) Propise o obliku upisnika i o načinju njegovog vođenja kao i uputstva za izvršavanje ovog zakona donosi republički sekretar za pravosuđe i upravu.

Član 18.

(1) Danom stupanja na snagu ovog zakona, a u skladu sa odredbama člana 16. Ustavnog zakona za sprovođenje Ustavnih amandmana XX do XLI („Službeni list SFRJ“, broj 29/71), prestaje da važi Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni list FNRJ“, br. 103/47 i 50/49 i „Službeni list SFRJ“, br. 16/65 i 7/67).

Član 19.

(1) Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu SR BiH“, a primjenjivat će se od 01. januara 1972. godine.